

sko-hrvaško zvezo. Kadaj se bodo vršile nove volitve, je odvisno od izida posvetovanj.

— Rusini in Poljaki. Uglednejši ruski voditelji se prizadevajo, da bi spravili s sveta rusko-poljsko vprašanje. Kakor znano, se Rusi in Poljaki vedno prepirajo in da Rusi tudi zelo sovražijo Poljake. V Avstriji precej postrani gledajo rusinsko gibanje v Galiciji. Ruski politiki priporočajo, naj Avstrija odstopi Rusiji zahodno Galicijo in tisti del Bukovine, kjer stanujejo Rusini. Rusija bi pa odstopila onih šest gubernij, v katerih prebivajo Poljaki. To je zopet nov predlog. Morda bi se dalo to izvesti. Če se to uresniči, bi vsaj nekoliko ponehala vedna sovražstva med obema narodoma.

— Na Španskem hoče sedanje liberalno ministristvo Canalejas boj s katoliško cerkvijo, zato je na zahrbtnen način začelo žaliti sv. Očeta. Sv. stolica ima v cerkvenih zadevah gotove pogodbe s Špansko. Canalejas je zahteval spremembe, čemur se sv. stolica ni branila, toda dočim se je pogajal zaradi novih sprememb, jih je med tem že tudi izvršil. To se pravi naravnost žaliti sv. Očeta. V svojih govorih tudi glasno in brez ovinkov naznanja, da je smoter njegove vlade boj proti klerikalizmu. Kaj razumejo liberalci pod klerikalizmom, nam je znano. Kralj se popolnoma udaja liberalnemu ministrskemu predsedniku. Njegova žena je bivša protestantka in se še vedno ni sprijaznila s katoliško cerkvijo. Na dvoru prebiva obenem njena mati, ki je še vedno protestantka, in ki kot taka tudi naduto in izzivalno nastopa. Vrh tega pa je kralj Alfonz pogosto v denarnih stiskah, iz katerih mu pomagajo liberalni denarni mogotci. Kaj se bo iz teh homatij izcimilo, je težko prorokovati. Toda kralj Alfonz ima sedaj dva neprijatelja v državi, v kateri tako rado vre, namreč one, ki hrepene po ljudovladi, in sedaj odločne katoličane. Igra z liberalizmom ga lahko stane krono.

Mala politična naznanila.

Dne 29. julija: Turčija namerava radi Krete vnovič prirediti dogovore z velevlastimi. Turški veliki vezir bo radi tega iz Marijinih varov potoval v London in Pariz. — Bolgarski kralj Ferdinand pride k jubileju črnogorskega kneza na Cetinje. — Na meji Tunisa in Tripolisa se je bil krvav boj med arabskimi in turškimi četami.

Dne 30. julija: Listi poročajo z ozirom na nameravan sestanek našega zunanega ministra Aehrenthala s turškim ministrskim predsednikom, da žele Turki, naj se okrepe politične in gospodarske razmere med Avstro-Ogrsko in Turčijo. — Ogrska zbornica je sprejela predlog o vojaških novincih z veliko večino. Minister deželne brambe se je izrekel med splošnim odobravanjem za 2letno vojaško službo. — Hrvaški ban Tomašič se zopet pogaša s srbsko-hrvaškimi poslanci, da odstopijo od nekaterih zahtev.

Dne 31. julija: Na Nemškem imajo socialni demokratje več shodov, da se pripravljajo na glavni strankarski shod. Zelo ostro prijemajo tiste svoje poslance, ki so v kaki državi glasovali za proračun. — V Albaniji je še vedno vstaja. — Na Španskem dela ministrski predsednik protikatoliško politiko dalje. Od vseh delov prihajajo poročila o nemirih.

Dne 1. avgusta: Ogrska zbornica je sprejela trgovinsko pogodbo z Rumunijo v tretjem branju. — Španska vlada je odpoklicala svojega poslanika na Vatikanu. S tem je spor med špansko vlado in papežem dosegel višek. — Angleži prodirajo v Tibet. Trdijo sicer, da vsled tega, da varujejo koristi angleške

Sedel sem ji nasproti.

Govorila sva, s prva nekako boječe, a čim bolj se mi je razvezaval jezik. Ali je uplivalo vino, katero sem pridno pil, ali njena smehljajoča usta, ne vem, le to vem, da sem pripovedoval in pripovedoval. Spraševala me je od moje domovine in — kakor pač vsaka ženska — ali so pri nas tudi lepa dekleta-gospodičine. In tedaj mi je stopila pred dušo zopet, prvič tedaj v njeni bližini, podoba deklice iz moje domovine. Pogledala me je proseče in svareče.

A nisem je poslušal. Komaj sem pomislil na njo. In podoba je jela bledeti in je izginila. Bil sem častilec tuje gospodičine.

„Nu, kako se vam dopade vino?“

„Izvrstno, izborno.“

„In hvalil sem vino in jed.“

„Ali v kleti imam še boljšega?“

„Še boljšega?“

„Da. Ali želite?“

„O, iskrena hvala.“

„Pa greva oba pokusit. Za zabavo.“

Privolil sem. Jaz sem itak privolil vse, kar bi ukazala.

Udarila je ob železno ploščo.

Vstopil je človek, suh in velik, z dolgo brado. Vstopil je tiho, kakor bi ne šel po tapetah.

Ozrl sem se v tega človeka. Zdel se mi je znan, tako podoben nekemu... nekemu... da, nekemu sodniku iz moje domovine.

Pa tudi on se je ozrl v me. Nasmehnil se je, a zdelo se mi je, da ta nasmeh ni odkritosrčen.

„Midva greva v klet, pokušat vino.“

Poklonil se ji je.

„Pelji viteza naprej, jaz nadenem drugo obleko in pridem za vama.“

Jaz sem jo pogledal.

(Konec prihodnjšč.)

irgovine, a v resnici se hočejo polastiti Tibeta. — Avstralska vlada namerava v zahodni Avstraliji naseliti en milijon ruskih judov. Po naseljevanju ruskih judov se zahodna Avstralija popolnoma pojudi.

Razne novice.

* **Iz davčne službe.** Premešeni so: davčni višji upravitelj E. Stračovski iz Slovenjgradca v Ptuj, davčni upravitelj Friderik Stumberger iz Sevnice v Brežice, Ivan Pernovšek iz Brežic v Slovenjgradec, Jakob Tobias iz Marijinega Celja v Sevnico in novo imenovani davčni upravitelj O. Smekal iz Sevnice v Marenberg, davčni upravitelj Franc Waida iz Smarja pri Jelšah v Celje, in davčni oficijal Oton Stepic iz Celja v Smarje pri Jelšah.

* **Iz finančne službe.** Finančni tajnik Rudolf Löffelmann je premeščen od okrajnega glavarstva v Gradcu k okrajnemu glavarstvu v Slovenji Gradec.

* **Cesarjevo 80letnico** bodo slavili Nemci s tem, da nabirajo prispevke za svoja narodno-obrambna društva. Slovenci, posebni občinski zastopi, mi pa se spominjamo pri tej priliki „Slovenske Straže“!

* **Odlikovanje.** Cesar je podelil višjemu sodniškemu oficijalu Alojziju Korošecu v Kozjem zlati zasluzni križec. Gospod Korošec je prestavljen v Rogatec.

* **Odločen nastop.** Preteklo soboto dne 30. julija so zborovali proč-od-rimovci v Götzovi dvorani v Mariboru, da se znesejo nad sv. Očetom radi njegove poslanice, v kateri se izraža tudi o početkih in vzhodnih lutrovske vere. Mariborska katoliška društva so sklenila, da se udeležijo tega zborovanja in da ne bodo pustila blatiti sv. Očeta in katoliške cerkve. Pod vodstvom barona Twickela, stolnega župnika Moravca in prof. dr. Medveda so prišli na zborovališče. Pastor Mahnert je prodajal že stokrat ovržene zgodovinske laži proti katoliški cerkvi, dr. Ursin je govoril naravnost veledajajski, na kar opozarjamo naše avstrijsko c. kr. okrajno sodišče, pastor Hegeman je agitiral za odpad od katoliške cerkve. Krepko je zavračal lutrovske govornike prof. dr. Medved ter jim dokazal, da ne poznajo ne zgodovine, ne bistva katoliške cerkve. Dvakrat je posegel dr. Medved vmes. Vsakega mora veseliti, da so se tudi zavedni katoličani v Mariboru organizirali do odločnega nastopa proti lutrovskim in vsenemškim agitatorjem, ki so naredili posebno med mladino že toliko škode!

* **Slovensko krščansko misleče učiteljstvo.** Dne 8. avgusta zboruje v Ljubljani „Slomškova zveza“ in praznuje obenem tudi prvo 10letnico svojega obstanka. Na to zborovanje so vabljeni vsi krščansko misleči učitelji in učiteljice.

* **Katoliški dijaški shod** se je vršil dne 27. in 28. pretečenega meseca v Sarajevu. Udeležili so se ga tudi slovenski dijaki, ki so bili posebno prisrčno pozdravljeni. Govorilo se je o socialnem delu, o organizaciji kmečke in delavske mladine, o gospodarskem položaju hrvaškega ljudstva, ter bile soglasno sprejete primerne resolucije.

* **Katoliško dijaštvo.** V soboto in nedeljo dne 30. in 31. julija so v Brežicah zborovali slovenski katoliško-narodni abiturienti ter v resnih posvetovanjih pokazali, da razumevajo tok časa, ter da hočejo svojem ljudstvu postati kedaj res dobri in odkriti prijatelji. Katoličana mora zares veseliti, kako se na vseh koncih in krajih javno dviga kot mogočna sila katoliška zavest. Zborovanja so se udeležili tudi drž. in dež. poslanca dr. Benkovič in dr. Korošec, dež. odbornik dr. Pegan, dež. poslanec Ravnikar ter mnogo drugih prijateljev katoliškega dijaštva.

* **Štajerski slovenski (katoliški narodni dijaki)** Pododbor S. D. Z. za Štajersko ima svoj letni občni zbor dne 15. avgusta (dopolodne v Slovenski Bistrici). Popoldan je ljudska veselica z igro „Za križ in svobodo“ in druge točke zabavnega dela. Štajerski dijaki! Pohitite ta dan vsi, ki ste katoliškega prepričanja, v Slovensko Bistrico! Natančnejši program objavimo v kratkem. — Odbor.

* **Bodoči duhovniki** in misijonarji, to je pridni dečki 12 do 16 let stari, se še sprejmejo v pripravnico za duhovnike in misijonarje v Wolhusnu, župnija Lucern, Švica.

* **Za katoliško solnograško vseučilišče.** Predzadnji teden se je vršilo v Solnogradu slavnostno zborovanje katoliškega vseučiliškega društva. Obisk je bil zelo dober. Predsedoval je zborovanju kardinal dr. Katschthaler. Zborovanje je počastil tudi prevzvišeni lavantinski vladika ekselencia dr. Mihael Napotnik. Kardinal Katschthaler je izvajal, da v svojem trdnem zaupanju do Brezmadežne upa, da se ustanovi katoliško vseučilišče. Končni govor je imel lavantinski knezoškof dr. M. Napotnik, ki je naglašal, da je Marijanski shod v zvezi s katoliškim vseučiliščem, ker je Mati božja, ki se je tako vspodbudno slavila na shodu, tudi mati učenjakov. Učenjaki vsaki v svoji stroki iščejo po razlogih in postavah vesoljstva, a vsaki pride po svojih raziskavanjih do meje, ki je ne more prekoračiti: pride do pojma Boga. Z lepim zgledom je pojasnjeval, da je Marija mati vseh štirih odredkov vseučilišča.

* **Verske vaje** in šolska postava. Leta 1907. je naznanilo več očetov šoloobveznih otrok v občini Weyer na Zgornjem Avstrijskem šolski oblasti, da ne bodo več dovolili svojim otrokom, da bi se udeleževali verskih vaj. Krajni šolski svet v mestu Steyr jim je pa poslal odlok s pojasnilom, da je naznanilo njevo, ker so po zakonu primorani pošiljati otroke, da se u-

deležujejo verskih vaj; tudi njih prizivi na deželni šolski svet so bili z odloki dne 4. novembra 1907 in 12. maja 1908 odbiti, „ker so verske vaje bistveni deli obveznega predmeta: krščanskega nauka.“ Stariši so vložili nato rekurze na ministrstvo, toda samo eden je dobil odgovor dne 6. septembra 1908, ki se mu je v njem dalo sledeče pojasnilo: „Po zakonu smejo šolske oblasti izvajati kazenske posledice zoper starše šoloobveznih otrok le tedaj, če so že obtoženi radi šolskih zamud v smislu drugega dela zakona z dne 24. jan. 1870, ne pa, če so samo izjavljali, da otrok ne bodo puščali k verskim vajam.“ Drugi očetje niso dobili nobenega odgovora... Okrajni šolski svet je nato ravnal po zakonu in nalagal staršem, ki so prelamljali zgoraj navedeni zakon, denarne globe. Ker jih niso marali plačati, jih je prisilil potom eksekucije... Vprašanje nastane, koliko koristi se doseže na ta način v verstvenem oziru...

* **Predrznost** nemškutarskega učitelja. „Mir“ poroča o dogodku na neki ljudski šoli na Koroškem, ki je tudi za naše razmere značilen: Neka deklica se je predrznila pisati v domači nalogi datum slovensko. Ko je nemškutarski učitelj to zapazil, napravil je cele litanije graj. Med drugimi se je izrazil, da dotična šola ni slovenska — to je sicer res — in zagadel se ne sme slovensko govoriti, še manj pa slovensko pisati. Akoravno otrokom vedno pripoveduje o staronemških bogovih, se vendar ni priljubil šolarjem. Pač vedo, da so to same basni. Ravno tako jim pridiguje o Nemčiji, o Bismarku, o protestantizmu itd. Kakšne namene ima pri tem, je pač jasno. Glaven namen je, oropati slovenske otroke maternega jezika in s silo ubiti v njih glave blaženo nemščino, potem pa polagoma narediti ugodna tla za protestantizem. Pač lepo postopanje! Stariši! Pomislite, kaka krivica se godi vam in vašim otrokom. Ne verjemite učiteljem in nemčurjem vsega, kar vam lažejo, ne poslušajte njih puhle govornice, in ko pride primeren čas, požurite se, da dobimo slovenske šole in slovenske učitelje.

* **Otvoritev** Slovenskega doma v Št. Ilju v Slovgor. se vrši v nedeljo dne 28. avgusta. Vsa društva, mladeniške in dekliske zveze, opozarjamo na otvoritev. Udeležba pri otvoritvi mora biti ogromna. Iz Ljubljane pojde najbrž posebni vlak, katerega priredi „Slovenska Straža.“ Vlak bo stal na vseh večjih postajah na Štajerskem. Natančnejša poročila bomo še priobčili.

* **Sokoli** na begu. Celjski listi se hudo široko-ustijo o sokolskem izletu v Celje dne 14. avg. Toda zanimivo je, da si ti strahopetniki niti ne upajo izstopiti v Celju, ampak se bo izstopalo v Šforah, in od tod bodo bojevitii Sokoli z zajčjo korajzjo korakali v Gaberje pri Celju. Drug duh veje pri nas v Celju, kajti pod dr. Dečkom bi bilo tako z narodnega stališča nečastno umikanje izključeno. Sedaj je drugače! Sokoli naj nosijo kot svoj znak odslej zajca!

* **Slovenska zmaga** ob meji. Dne 28. julija so se vršile v Pesnici občinske volitve. Naša katoliško-narodna kmečka stranka je zmagala v III. in II. razredu z vsemi kandidati, v I. razredu je dobila oba namestnika. Izvoljeni so v III. razredu s 50 do 48 glasovi za odbornike: Jančič Franc, Herič Alojz, Sekol Ivan in Sekol Franc; za namestnika: Vertnik A. in Čep Rudolf. — V II. razredu s 13 do 15 glasovi: Vlasak Matej, Toplak Valentin, Tuš Janez in Supanič Leopold; za namestnika: Šauperl K. in Kraner Ignacij. — V I. razredu so zmagali s pet glasovi proti štirim slovenskim posilincem: Pile, Jager, Fleischhacker in Fuschl. Namestnika sta Slovenca Polančič Ivan in Potrč Ivan. — Živeliz zavedni volilci!

* **Kje je surovost?** Strašno vpitje so zagnali liberalci, ko je napredni in oženjeni čevljar Cokan iz Vrbja pri Žalcu napadel in težko ranil fanta Antona Pesko. Hoteli so po stari navadi zvrtni krivdo na druge. Namen se jim je žalostno ponesrečil. Da bodo drugokrat liberalci v Žalcu vedeli, kje naj iščejo surovežev, opozarjamo na nekatere napredne pogrebce naprednega Cokana. Po pogrebu so pili pri Janiču na žalost po „narodni žrtvi!“ Pri tem se jih je najprej nekaj sporeklo in brat „narodne žrtve“ je pograbil pivski vrček in ga zagnal s tako silo kovaču iz Vrbja v glavo, da ga je ranil do krvavega. Kovaču me je po vsej pravici stavil vprašanje: No, al' hočeš sedaj ti prevzeti posle rajnega brata? Razbili so pri Janiču tudi dragoceno svetilko in se obmetavali z žemljami. Najbrž so mislili, da so to konfli od napredne Ciril-Metodove veselice!

* **„Nar. Dnevnik“** in cerkveni obredi. Ob priliki pogreba naravne smrti umrlega čevljarja Cokana iz Vrbja pri Žalcu, se spodtika nek liberaluh nad g. kaplanom Schreinerjem, češ, „stal je pred krsto.“ Mar so pričakovali liberalci, da bo sedel na krsti ali pa padel na obraz pred krsto „narodne žrtve“, oziroma narodnega pretepača? Videli smo v teku let veliko pogrebov v Žalcu, a tak še ni bil nobeden, kakor pokojnega Cokana. Kot zvest pristaš Narodne stranke je gotovo zaslužil več resnih in pametnih udeležencev pri svojem pogrebu.

* **Slovenjebistriška** posojilnica je izstopila iz celjske Zadrugne zveze, ker novi tir v tej Zvezi ne daje posojilnici zadostne zaslobe v njenem daljnem razcvitanju. Dr. Rosina je odložil predsedništvo te Zveze, dr. Jurtela noče vstopiti niti v odbor, ravnatelj Jošt pa, ki je nekadaj ustvaril Zvezo, ji je dal sedaj slovo. Od vlade plačani agitator Stiebler pa ne more preboleti izstopa slovenjebistriške posojilnice in zato napada v liberalnih listih, seveda brez podpisa, posojilnico in zlasti g. Petra Novaka. Toda načelnik slovenjebistriške posojilnice dr. Lemež in predsed-

nik nadzorstva dr. I. Vošnjak sta s posebno izjavo v „Straži“ označila omenjene napade kot neosnovane in neresnične. Vendar Stiebler do danes svojih besed še ni preklcal.

Zadrúžna zveza v Mariboru poroča sledeče: Na razna pismena in ustna vprašanja javljamo, da se namerava tečaj za inteligenco (duhovnike, bogoslovce, učitelje, učitelje, dijakke) in tajnike zadrug prirediti v drugi polovici meseca avgusta. Tečaj bo trajal cel teden. Vse gospode, ki se želijo tečaja udeležiti, prosimo, da se takoj oglase. Zadnji rok za prijave je 6. avgust. Na prijave, ki pridejo pozneje, se ne bo moglo ozirati.

* **Drugo zborovanje avstrijskih kmetijskih zadrug.** Ker je prvo zborovanje avstrijskih kmetijskih zadrug, ki se je vršilo leta 1906, bilo zelo dobro obiskano, je sklenila Splošna zveza kmetijskih zadrug v Avstriji, prirediti letos II. zborovanje avstrijskih kmetijskih zadrug, ki se bo vršilo letos dne 14. in 15. septembra v dvorani deželne zbornice na Dunaju. Na dnevnem redu so zelo važna zadrúžna posvetovanja, tako, da je pričakovati, da bo tudi II. zborovanje avstrijskih kmetijskih zadrug prav dobro obiskano.

Našim izobraževalnim društvom. Več naših društev še dosedaj ni vplačalo letne udnine S. K. S. Z. Dotična društva opozarjamo, da dolžno letnino v kratkem vpošljejo zvezi. Manjkajo nam od nekaterih društev tudi še letni statistični podatki. Prosimo gospode voditelje društev, da dotične vprašalne pole takoj izpolnijo in nam jih vpošljejo, da imamo tako celotni pregled o delovanju in stanju naše izobraževalne organizacije.

* **Za Sl. kat. izob. društvo „Kres“** je darovala posojilnica pri Sv. Lenartu v Slov. gor. 50 K. Istotako smo sprejeli od g. Dvoršaka v Slov. Bistrici 60 K. Nadalje smo dobili darove od sledečih gg. dobrotnikov: prof. Ant. Jerovšek v Mariboru 5 K; Bohak, dekan v Slov. Bistrici 1 K; A. Pinter, trgovec 4 K; Henrik Gril, mesar, 2 K; Jurij Kobale, mizar 2 K; dr. Lemež, odvetnik, 5 K; Jože Rasteiger, usnar 2 K; Starovahnik, hotelir, 1 K; Franc Krulc, gostilničar, 1 K; Franc Kapun, cestar, 1 K; Martin Kolar, 1 K; Andrej Kašl, postiljon, 1 K; Jožefa Kašl, 1 K; Omerco, daccar, 1 K; Mihael Rasteiger 1 K; Liza Priš, kuharica 1 K; neimenovana kuharica 1 K; vsi v Slov. Bistrici. Martin Melved, župnik v Laspurju 1 K. Ignac Tkanc, krčmar 1 K; J. Ugeršek, posestnik 1 K; Fr. Zerjav, kmečki fant, 1 K; vsi na Cigonci. Fr. Vehovar, posestnik, 1 K; Jož. Hajšek, posestnik 2 K; Elizabeta Rehar, posestnica 1 K; Ana Leskovar, posestnica 1 K; vsi na Vidcu. Tomaz Kamšek, 2 K; Anton Pušnik, 1 K; oba na Spod. Ložnici. Simon Šprager, krojač, 1 K; neimenovan posestnik, 1 K; oba v Zafotu. Filip Dvoršak, c. kr. rač. podčastnik v Gorici 2 K; Karl Soršak, posestnik 1 K; Matevž Kapun, krčmar 1 K; Matevž Venc, mladenič 1 K; vsi na Črešnjevu. Najlepša hvala vsem, ki so kaj darovali, priporočamo se vam, spominjajte se nas še v bodoče. Bog Vas živi!

Mariborski okraj.

m Ulom v cerkev. V noči med 1. in 2. avgustom so vdrli v župnijsko cerkev Sv. Petra pri Mariboru neznan tatovi, odprli tabernakelj ter odnesli monštranco za Najsvetejšim. O hudodelcih ni doslej nobenega sledu.

m Sv. Lenart v Slov. gor. Pri nas plapola od nedelje popoldan raz c. kr. sodno hišo bela zastava v znamenje, da so državni „kvartirji“ prazni. „Quartieroberinspektor“ g. Fischer je neki vsled tega prav vesel, ker se mu ni treba bati, da bi mu kateri njegovih nadebudnih gojencev ušel.

m Sv. Jakob v Slov. gor. Dne 29. julija je tukaj po dolgotrajni mučni boleznii umrla obče spoštovana posestnica v Gornjem dolu, Eliz. Jager. Ko se je raznesel glas, da blage Jagrove matere ni več med živimi, si slišal povsod: škoda, dobre žene, ki je bila tako vzorna krščanska mati, tako skrbna gospodinja, pod katere gostoljubno streho je našel vsakdo prijazno lice in postrežljivo roko! V zadnjem času ji je poslal Bog neizrečeno mučno bolezen, želodčnega raka, katero pa je prenašala s pravo krščansko potrpežljivostjo. Da so Jagrovo mater res splošno spoštovali in ljubili, je pokazal velikanski pogrebni spreved dne 1. avgusta. V spremstvu štirih duhovnikov smo spremili rajno najprej do domače cerkve, kjer je opravil sin-duhovnik pogrebno sv. mašo, potem na pokopališče, kjer je domači pevski zbor zapel krasno žalostinko. Blaga slovenska mati naj počiva v miru!

m Sv. Trojica v Slov. gor. — Pek Zavernik je resnično dal odgovor na vprašanje v zadnjem „Slov. Gospodarju“. Odgovor je nasadil na svojo novo hišo v podobi velikega mlaja, ki je ves našopirjen v vsemenskih barvah. Sicer se izgovarja, da so napravili to delavci, ki proslavljajo dozidanje hišnih sten, pa kdo mu bo verjel, da bi on kot hišni gospodar tega ne mogel zabraniti. Po vsej sili hoče biti torej Nemeč. Naj se potem nikar ne čudi, če se tudi trojiško ljudstvo spomni, da je slovensko. — Najbolj čudno pa je, spoštovani gospod urednik, da je vsenemški mlaj nam mnogo manj škodil, nego našim nemškutarjem. V soboto zvečer so se ves čas davili in stokali „chouch, chouch“, bržkone od prevelikih trebušnih bolečin. V nedeljo popoldne so pa naenkrat še gasilci dobili maternico in začeli strašno vpiti „Heu! Heu!“ — menda je seno zdravilo za maternico ali kaj! To jim je gotovo natvezil njih pravi — četudi ne izvoljeni — načelnik, ki je posebno vešč v tem, kako se leze k mladim deklicam, in ki je v zadnjem času celo pogruntal „wie man sich bei alten Weibern einstellt“, če so občinske volitve.

m Hotinja vas. Dne 14. avgusta t. l. slavi prostov. požarna bramba v Hotinji vasi svoj 5letni obstanek ter priredi v ta namen veliko ljudsko veselico v vrtnih prostorih narodnega gostilničarja g. Fr. Primeca v Hotinji vasi. Avgusta 1905 ustanovila se je ta prepotrebna edina narodna požarna bramba v ma-

riborskem okraju. Obenem slavi tudi 80letnico rojstva našega presvitelega cesarja. — Vsakdo se boče gotovo z veseljem spominjal ustanovne slavnosti avgusta 1905, h kateri je privrelo od blizu in daleč do 1000 gostov, zanimal ga pa boče gotovo tudi napredek tega društva, o katerem se pa najlože prepriča, da posei našo veselico dne 14. avgusta. — Požarna bramba je za svojega 5letnega obstanka, tako napredovala, da se lahko kosa z vsakim drugim sličnim društvom. Kot člani društva so skoz in skoz sami mladi fantje in možje, kar je tem bolj pozdravljati, ker je v sedanjih burnih časih vendar največje važnosti, da ostane mladina zavedna in narodna, če hočemo, da nas bodo druge narodnosti upoštevale. Komur je torej na srečo narodnost naše mladine, naj pokaže s tem, da pride na našo veselico dne 14. t. m., ter s tem tudi gmotno pomaga društvu. Vspored veselice, kojega natančneje objavimo prihodnjic, je tako mnogostranski, da bodemo gotovo vsakogar zadovoljili. Ker je Hotinja vas oddaljena od železniške postaje Orehova vas-Slivnica samo 10 minui, se pričakuje tudi večje udeležbe iz Maribora in drugih krajev, posebno, ker je že vas, ki je okrogla kot zemeljska obla, da bi se dobilo na svetu še komaj enako, sama na sebi vabljava in priljubljen izlet meščanov. Veselica bo obenem tudi nekako slavje našemu domačinu dičnemu g. poslancu Pišek, katerega edinega zasluga je ustanovitev te narodne požarne breme.

m Drugučova. Tukajšnji posestnik g. Fr. Reisp je v petek, dne 22. julija podrl svoj križ. Ljudje so se žalostili nad tem početjem, češ, ali nima toliko, da bi dal podobo križanega popraviti?

m Puščava. Ne vstraši se, dragi bralec, ker je prav veselo življenje v tej Puščavi blizu Sv. Lovrenca nad Mariborom. Zadnje nedeljo smo bili ondi na veselici, ki se je vršila v prid obmejnim Slovincem. Najlepsi in najtrajnejši uspeh te veselice je, da se je ta dan ustanovila podružnica „Slovenske Straže“ za Sv. Lovrenc in Puščavo. Kako smo se torej imeli na veselici? Najprej nas je prisrčno pozdravil veleč. g. župnik puščavski ter podelil besedo slavnostnemu govorniku g. dr. Leskovarju iz Maribora. Gospod doktor nam je v ognjevitih besedah slikal boje naših pradedov proti ljutim Turkom ter je tem bojem primerjal boj, ki ga bijemo dandanes mi. Način boja in pa sredstva so sicer različna, toda gre se za isto sveto stvar, namreč, da si ohranimo sveto vero in materino zemljo. Zato pa moramo biti vedno pripravljeni na napad, kakor naši pradedi, stati moramo takorekoč na straži in zato se združiti v „Slovenski Straži“. Prepričevalna beseda gospoda slavnostnega govornika je vnela srca poslušalcev in vzplamtel je ta dan na prijazen Činžatu zopet novi mogočni kres „Slovenske Straže“, kajti kakor hitro je končal g. slavnostni govornik, se je izvolil odbor podružnice, h kateri je pristopilo že isti dan 44 članov. Prepričani smo, da ta kres ne bo tako kmalu ugasnil. Za to nam je porok on, kateremu se je v varstvo izročil, namreč g. Fr. Korman, veleposestnik na Kumenu, ki je bil izvoljen za predsednika podružnice „Slovenske Straže“. Zares, kakor nekaj naši pradedi, tako nam dandanes tudi vi planinski kmetje netite in zažigajte kresove, ki se bodo svetili po naši lepi domovini; saj vi, ki bivate visoko tam gori in gledate vsak dan njeno krasolo, jo tudi ljubite najbolj. — Ko je vsplamtel kres „Slovenske Straže“, se je razvilo ob njem pristno slovensko veselje, ki je pričalo, da ne kurimo kresov v obupu, ampak v samozavesti, kakor naš pesnik Gregorčič: „Ti streti nas moreš, potreti nikdar, usode sovražne besneči vihar.“ — Predsednica Marijine družbe, gospica Micka Brezoneli je s čutom, rekel bi, deviško proseče, v lepi deklaraciji pozivala navzoče: „Podajte bratje, sestre, k delu si roke.“ Sledili ste potem igri „Tri sestre“ in „Boljša kratka sprava nego dolga pravda“ in razne pevske točke. Ne bomo hvalili posameznih igralk in igralcev. Vsi si smejo šteti v čast, da so dobro rešili svojo nalogo, kajti občinstvo je vstrajalo kakor pribito tako dolgo, da je bil skončan celi obsežni program. Najbolj jo je pa pihnila tista od „pohorskih paurov“ in „boječih žnidarjev“. Če boste zopet kurili kak narodni kres na Činžatu, pa nam naznažite, in če bode te zdravi, bomo prišli. Dotlej Bog vas živi!

Ptujski okraj.

p Ptuj. Novo ustanovljena Kmečka hranilnica in posojilnica v Ptuju se priporoča vsem strankam v denarnih zadevah. Sprejema hranilne vloge od vsakega in jih obrestuje po 4%; sprejema tudi hranilne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar, ne da bi imela stranka pri tem kake sitnosti ali pota. Na dom daje domače nabiralnike, za vlaganje po pošti pa razpošilja pošno-hranilne položnice. Posojila daje na vknjižbo po 5% in na poroštvo po 5%; prevzame tudi dolgove pri drugih denarnih zavodih. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača samo koleke. Uradne ure so vsako sredo od 8. do 12., in v nedeljo od 1/8. do 1/10.

p Ptuj. V našem mestu bi zelo potrebovali katoliško-narodnega odvetnika, da bi vodil izobraževalno in gospodarsko organizacijo po celem okraju. Liberalci v tem oziru nič ne storijo, k večjemu, da pridejo kakor hofrat Ploj in zahtevajo, naj jim ob času volitev pade zrelo jabolko v naročje. Ti ljudje ne store ničesar za našo povzdigo, ampak samo izrabljajo v svoje osebne namene. Posojilnica se bo, kakor je se-

daj v začetku spoznati, lepo razvijala ter si kmalu zadobila zaupanje pri ljudstvu!

p Ivanjkovci. Na Jakobovo ob 9. uri je začelo goret na Lahonščaku pri Sieu. — Ob 10. uri so to že znali ivanjkovski ognjegasci, in nekaj jih je res hitelo spravljati „šprio“ izpod strehe; komaj pa so prišli do sosedu, ni bilo več ognja, in vrnili so se! Ognjegasci, to je bilo prvokrat, ni pa bilo zadnjokrat, naši leseni, s slamo kriti hrami namreč ne gorijo cel dan, pa tudi ne čakajo na vas! Pri načelniku so bili te priložnosti radi tega veseli, ker so menili, da se bodo zopet lahko malo pobahali, kako veliki prijatelji ljudstva so; od samega veselja so zaprli „Handlungshaus“, zdaj pa ni nič!

p Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Marsikaj se je v zadnjih letih pri nas novega ustanovilo in postavilo. Posebno lep kinč je dobila naša župnija v novi podružnici v Župeči vasi, ki so jo premislorni nadpastir letos blagoslovili. A bila je še mutasta; manjkali so zvonovi. Preteklo nedeljo, dne 31. julija pa je dobila cerkev dva nova zvonova, ki ju je za 1037 K vili Graßmayr v Viltenu. Večji, ki tehta 176 kg, s podobno svetogorske Matere božje, ima napis: Razni dobrotniki so za-me zložili, da žive razveseljujem, mrtve obžalujem, slavo Marijino oznanjujem; manjši pa: Sv. Jožef in sv. Barbara stojta nam na strani v zadnjem boju! V slovesni procesiji smo ju spremili od župnijske cerkve do podružnice, kjer so ju mil. g. dr. Mlakar blagoslovili; nato so jih vzdignili takoj v zvonik, da so že peli pri službi božji mil. g. stolnega dekana, med katero se je pela tudi lepa priložnostna pesem našega organista. Boter je bil g. Žunkovič st. Najsrčnejša zahvala mil. g. dr. Iv. Mlakarju in vsem blagim dobrotnikom, ki so nam pripomogli s svojimi darovi, da je dobila cerkva zvonove, da bodo peli Bogu v čast, nam v vzpodbudo!

p Dornova. V našem kraju so razmere silno žalostne. In kdo je vsega tega kriv? V prvi vrsti gotovo nesrečno pijančevanje; ako se zvečer nekoliko zakasni in greš skozi vas, slišiš grozno, živalim podobno tuljenje po krčmah, in to tuljenje ne preneha vso noč. Da se v pijanem stanju fantje mnogokrat stepejo in potem tožujejo, ni potrebno posebej omeniti. Gostilničar, kateri vedno zatrjuje, da je prvi v občini, se ne briga za ničesar drugega, kakor da svojo pijančičo zlahka izpeča. — Imamo tudi mnogozaslužnega občinskega moža, namreč samo na papirju, kateri se ne briga niti najmanj za blagor občine in njemu naložene dolžnosti. Pač pa zasluži v tem oziru priznanje g. nadučitelj W., kateri je že marsikatero hvalevredno misel za občni blagor sprožil, da, še več, imel je že cele pole spisanih in podpisanih imen, ali vse, kakor v sanjah, je brez nade in uresničenja minulo, ne da bi se še enkrat na to spomnil. Upamo, da Vam bomo, gospod urednik, v doglednem času lahko kaj veselejšega poročali.

p Lahonci pri Ormožu. Tukaj je zgorelo gospodarsko poslopje Antona Kreinca, po domače Šuc. Zažgal je baje nekdo iz maščevanja. — Umrl je tukaj dne 22. julija 80letni Anton Antolič po kratki boleznii. Bil je vrl kristjan. Njegov pozdrav je bil vselej: Hvaljen bodi Jezus Kristus! N. v m. p.!

p Kmetijsko bralno društvo v Krčevini priredi v nedeljo, dne 7. avgusta ob 4. uri popoldne v gostilnici G. Brneža v Budini društveno veselico z gledališko predstavo in petjem domačega mešanega zbora. K mnogobrojni udeležbi vabi uljudno odbor; predstavljala se bo dvojezanka „Prvi april“.

Ljutomerski okraj.

l St. Jurij ob Ščavnici. Čebelarstvo poučno zborovanje čebelarških podružnic Sv. Jurij ob Ščavnici in Sv. Križ se je dne 10. julija jako izborno obneslo. Podružnici sta priredili isti dan skupno predavanje, in sicer ob dveh v Berkovcih pri čebelnjaku g. Rožmana, ob 5. uri pri čebelnjaku g. Kolerja v Logarovcih. Že pričetek zborovanja je kazal dober izid, kajti zbrali so se najboljši možje iz okraja, da kot čebelarji pokažejo svojo resno voljo in ljubezen do čebelarškega napredka. Počastili so podružnici malonedeljska z g. Josipom Megla in Ljutomerska, koji sta pripeljali precej vnetih čebelarjev seboj. — Predaval je gospod Jurančič, ki je izražal svoje dopadajenje nad vrlim zanimanjem dobro obiskanega shoda. G. učitelj je razdelil svoje predavanje tako, da je predaval v Berkovcih o roju in krmljenju čebel, v Logarovcih o izvorenjih in krmljenju čebel. O celem predavanju poročati, bi bilo preobširno, omeni se le, da je bilo jako zanimivo in so čebelarji nauk hvaležno sprejeli. Med drugim je g. predsednik Koler prinesel pred kratkim naročen sladkor za krmljenje, kojega je naročil kot tekočino. G. učitelj svari odločno pred nepotrebnimi naročili sladkorja, kajti pravi sladkor ne more biti boljši od navadnega, in mi bi po nepotrebnem podpirali tovarne in plačevali drage voznine. Po končanem predavanju smo šli vsi čebelarji si ogledat k sosedu g. Kolerja nov čebelnjak. Občudovali smo čut mladega gospodarja do prave lepote, kajti čebelnjak je nekaj prav lepega. Kaže sicer nekaj nedostatkov, vsled nevednosti, vendar pa želimo, da njegovih pet plemenjakov raste in se krepko razvija. — Kaj še dodam k temu? Dan nam je minul v splošno zadovoljnost in korist. Kot dodatek še omenim, da smo se čebelarji za okrepitev zglasili pri bližnji „vejci“ in se po dolgem 5urnem predavanju za silo okrepčali. Gospod nadučitelj Cvetko je v vznešenih besedah pred očil veseli pojav dobro izišlega shoda ter se je gosp. potovalnemu učitelju Jurančiču prav lepo v imenu vseh zahvalil za njegov trud.

Slovenjgraški okraj.

s Slov. Gradec. Ne morem si kaj, da ne bi potopil, kako smo tukaj Slovenci razdvojeni. Kje se naj shajamo? V Narodnem Domu! bodete rekli, gospod urednik. Res, saj bi radi. Pa kdo nam brani, kdo ovira, da tega ne moremo storiti? Jaka, vulgo Vrečko. Komaj pride kak zvezar v krčmo, že je Jaka zraven in se mu vsiljuje s svojimi besedami. Zaradi tega je že marsikateri opustil tukajšnje gostilno in trgovino; rajši pije in kupuje pri Nemcu, kjer ima vsaj mir. Če pojde tako naprej, izgubita oštr in trgovec svoje odjemalce; vzrok skrajno nadležni Jaka. Oštrirju in trgovcu pa sicer vsa čast!

s Smiklavž pri Slovemem Gradcu. Dne 21. t. m. se vrši v stari šoli po prvem opraviilu shod, na katerem govori drž. in dež. poslanec dr. K. Verstovšek.

s Sv. Vid nad Valdekom. Dne 21. t. m. bode po pozmem opraviilu v cerkveni hiši poročal drž. in dež. poslanec dr. K. Verstovšek. Kmetje, pridite na shod!

s St. Ilj pri Gradiču. Dne 21. t. m. se bomo zbrali iz St. Ilja in St. Andraža pri g. Krajncu na shodu popoldne ob 3. uri; govoril bode državni in deželni poslanec dr. K. Verstovšek.

s Zavodnje. Dolgo sta morala učitelj Smolnikar in gostilničar Hrovat glave skupaj stikati, da sta zložila svoj članek za liberalne liste. „Mrzla kri“ pa tudi ni dobra. „Sakribolsko, zdaj smo pa dali klerikalce!“ Da jima župnik ni po volji, verjamemo. Samo to je škoda, da nista z imeni navedla „naprednih gostilničarjev“, da bi jih poznali tudi drugi, ki pridejo tudi mimo, domačini jih že poznamo.

Zavodnje. V nedeljo, dne 31. julija nas je prvokrat počastil s svojim obiskom g. dr. Verstovšek kot državni poslanec. Shoda se je udeležilo mnogo naših, a tudi nasprotnikov ni manjkalo. Predsednikom je bil izvoljen posestnik Žunk, podpredsednikom pa Škruba. Državni in deželni poslanec g. dr. Verstovšek je hudo prijel liberalno stranko radi njenih grdih laži ob zadnjih volitvah. Posebno jo je bičal radi njene agitacije med šolsko mladino. Učitelj Košutnik, Smolnikar in mladi Tajnik so dobili krepke politične zausnice. Govoril pa je tudi o pomenu Slovenske kmečke zveze, o deželnem in državnem zboru in raznih gospodarskih zadevah. Razgovor je bil prav živahen. Kmetje iz Ravn so se pritoževali glede postopanja župana šoštanske okolice, Košana. Dr. Verstovšek je osvetlil primerno delovanje tega moža in povedal, kaj je že ukrenil radi škode, katero je napravila ploha v občinah šoštanskega in slovenjgraškega okraja. Govorili so tudi: načelnik krajnega šolskega sveta, Napotnik, posestniki Blaž Jelen, Koželjnik Valentin, Šumah Martin itd. Razpravljalo se je končno še o poštinih razmerah, o cestah, o šolstvu itd., nakar je zaključil predsednik lepo uspeli shod.

Razbor. Zadnje nedelje se je vršil tukaj dobro obiskan shod S. K. Z. Predsedoval mu je posestnik L. Pogačnik, za podpredsednika je bil izvoljen Miha Kotnik. Državni in deželni poslanec dr. Verstovšek se je najprej zahvalil volilcem za zaupanje, izkazano mu ob zadnjih državnozbornih volitvah. Potem pa je govoril o obstrukciji v deželnem zboru, o položaju v državnem zboru in o raznih gospodarskih vprašanjih. Nato se je vnel jako živahen razgovor, ki so se ga udeležili g. župnik Krohne, župan Jakob Šovinc, Filip Pačnik, mladi Mulak in predsednik sam. Govorilo se je o delavskem vprašanju, o lovski postavi, o živinoreji itd. Končno je izrazil predsednik v imenu vseh volilcev poslancu in Slovenski kmečki zvezi neomejeno zaupanje.

Konjiški okraj.

k Konjice. Da se vsiljuje v Narodnem Domu „Narodni Dnevnik“, ni nikdo trdil, torej je dotični stavek v popravku odveč. Za ostalo pa povzamemo iz zadnjega dopisa to-le: Za priprosto ljudstvo sta dva lista, za inteligenco pa štirje (med njimi en velenrodni „Nar. Dnevnik“. Za nameček še „Der lustige Wiener“). Za priboljšek, kdor namreč one štiri liste pohrusta, je v nevarnosti, da se mu želodec obrne, dunajski „vici“ pa to popravijo. Torej recimo razmerje je 2 : 4. Iz tega sklepamo, da so ljudski listi za polovico boljši od naprednih, ali pa, da se smatra ljudstvo za polovico manj vredno od inteligence. Naj bo, kakor hoče, to je gotovo: preskrbljeno je za narodno-napredno-radikalno-konservativno-slogaško-Plojevo-celjskozadružno-židovsko-nemško-dunajsko šaljivo inteligenco, pa za slovensko katoliško-narodno-kmečko-gospodarsko-obrambno priprosto ljudstvo. Zdaj pa ni res, da ni res, res pa je, da je res. In brez zamerel!

k Konjice. Z zadovoljstvom pribijemo, da se naši dopisi upoštevajo, žal nam pa je, da delajo vročo kri. Prosimo slavno občinstvo, naj dobro misleče navsvete in opazke uporabi v tisti namen, kakor smo jih objavili. Če se pa komu godi krivica, naj se pa oglasi. Sploh se pa beseda pri razumnih ljudeh že dobro premisli, predno se zapiše.

k Žiže. Kmetje, posestniki, volilci, večina ste pametni in izvrstni. Ali veste, kaj je vaša dolžnost? To, da volite krščanske, slovenske in razumne može v občinski odbor, ki vam jih priporoča Kmečka zveza. Ne dajte se preslepiti. Graščakov smo se otrsli leta 1848, vi pa bi naj zopet na povelje graščaka Posseka volili. Proč z graščaki, živjo kmetje! Tlaka in

rabota je odpravljena; torej, Possek, mir! Mi Žičani in Draževaščani, mi smo mi!

k Žiže. Kakor znanó, so bile naše občinske volitve razveljavljene. Volili bomo drugokrat — seveda ravno tako kakor prvokrat. Posilinemcev ne maramo. Ampak nekaj moramo pribiti. Volilni imenik je bil sicer razporežen na vpogled, pa skoro nihče ni vedel za to, ker se pred cerkvijo, kakor po navadi, ni oklicalo. Črna deska pa v Vaši veži, ki je večinoma zaprta, g. župan, po Vašem mnenju popolnoma zadostuje?! Graščak Possek je tako rekel, torej dobro! Hm, hm!

k Žiže. Jaz pa nekaj nov'ga vem. Kaj pa takega? G. župan se boji za svoj stolec, in znani „narodnjak-stajercijanec“ bi ga rad zasedel, pa ne bo šlo, če tudi 10 Possekov pomaga! — Sram gaj ga bo, ki bi posilinemca iz Spodnjih Žiž volil. — Škoda g. župana, ki je bil včasih ves drugačen mož, da, mož!

k Žiže. Skoro vsi tisti, ki držijo s Posekom, so z ločko „sparkaso“ v „žlahti“ s 6% od sto, ter se zato enkrat na leto lahko na njene stroške pri ločkem Wallandu napijejo. A tako? Ja, tako! Lepa reč! Pa še drugokrat kaj; je dobro, če se kaj zve! — Vse to pisal „Nevesekdo“.

Celjski okraj.

Občinske volitve v celjski okolici.

Čudno je, da ravno Nemci iz celjskega mesta delajo na to, da bi prišla okolica v nemške roke. Med njimi so najhujši agitatorji mestni uradniki. Zakaj pa? Ti namreč najboljšje vedo, da znašajo dolgovi celjskega mesta blizu tri milijone kron. Gledajo že naprej, da bo treba mestne doklade znatno zvišati za plačevanje obresti dolgov. Če bi se pa to zgodilo, bi nastal v mestu punt proti ljudem, ki sedaj vladajo v mestu. Da bi si v tej zadregi pomagali, hočejo dobiti okoliško občino v roke, da bi od nje odtrgali tiste dele, ki plačujejo največ davka. Najprej bi vzeli Gaberje, ki plačuje skoraj polovico vsega davka v okoliški občini. (Gaberčanom bi seveda potem davek še močno zvišali.

Predno bi najboljšje dele od občine odtrgali, bi občino še dobro izkoristili v svoje nemške namene. Pred več leti so Nemci kupili prostor za brambovsko vojašnico za nemško šolo. A šole še danes ni. Toda zakaj ne? Nekdo je Nemcem rekel: zakaj hočete šolo zidati na vaše stroške in na stroške celjskega mesta? Potrudite se rajše, da dobiš okoliško občino v roke in potem bodeš zidali nemško šolo v Gaberju na stroške okoliške občine. Ta nasvet so Nemci z veseljem sprejeli. Sedaj se na vse moči prizadevajo za okoliško občino, da bi potem na njene stroške zidali v Gaberju nemško šolo, Slovenci naj bi jim jo pa plačevali.

Okoliška občina bo morala pa tudi slovensko deško in dekliško šolo na novo zidati. Sedanja deška šola je popolnoma za nič, dekliške šole pa občina še sploh nima nobene. Ali bodo pa Nemci hoteli slovenske šole zidati? Nikdar ne! Saj že sedaj celih deset let zadržujejo in ovirajo, da se slovenske šole ne morejo staviti. Slovensko šolo za dečke bodo pustili tako kakor je. Šolskim sestram pa bodo odrekli vsako podporo, katero sedaj dobivajo od občine, kajti Nemec ne da za Slovence nič. Šolske sestre bi potem ne mogle shajati in tako bi ne imeli Slovenci nobene dekliške šole.

Vlada bi seveda pritiskala na nemško občino, da mora zidati slovenske šole. Toda Nemci bi zavlačevali zidanje leta in leta. Med tem pa bi odtrgali od okoliške občine vse boljše kraje in jih združili z mestom. Kakor hitro bi to dosegli, tedaj bi pa rekli, sedaj pa le imejte Slovenci okoliško občino, pa zidajte svoje šole kakor hočete. In če pomislimo, da plačujejo vasi Gaberje, Spodnja Hudinja, Sovodna, Breg in Lava, katere si hoče mesto prej ali slej pridružiti, tri četrtine vsega davka v okoliški občini, vseh drugih 13 vasi, ki bi še ostale v okoliški občini, pa samo eno četrtino, potem si lahko mislimo, kako strašno visoke doklade bi morali potem plačevati kmetje za šole in druge občinske potrebe. V onih 13 vaseh, ki bi še ostale v okoliški občini, stanujejo namreč večinoma sami kmetje.

Nemci sicer pravijo, da ne bodo toliko vzeli od okolice, pa kdor jim verjame, je neumen. Saj tisti, ki imajo med njimi glavno besedo, so sami luteranci in prešestniki. Ti ljudje pa se ravnaajo po nauku M. Lutra, ki je rekel: greši kolikor hočeš, samo veruj, in nič ti ne bo škodovalo sto laži in sto prešestev.

Kadar so med seboj, tedaj Nemci vse drugače govorijo, kakor pred volilci. Na shodu v Lokrovcu so se pogovarjali med seboj, da bodo mesto daleč na okoli razširili.

Celjski Nemci si skušajo okoličane posebno pridobiti s celjsko gnojnico. Tistim, ki bodo z njimi volili, bodo dali gnojnice, tisti, ki ne bodo z njimi volili, pa ne dobijo nič. Vsak volilec naj ve, da je to, kar delajo celjski gnojničarji, po postavi prepovedano in kaznjivo. Kdor komu obljubi kak časen dobiček, če voli z njim ali zagrozi kakšno škodo, če ne voli z njim, se kaznuje z zaporom od enega do šest mesecev. Ravno tako tisti volilec, ki se da podkupiti. Če tedaj kak Nemec zagrozi kateremu kmetu, da ne bo gnojnice dobival, če ne voli z njim, naj ga kar sodniji naznani in imenuje priče, ki so to slišale, in sedel bo od enega do šest mesecev.

Imena nekaterih takih gnojničarjev so že znana. Slovenski volilci naj pazijo na Nemce in če kje na prepovedan način vplivajo na volilce, naj hitro dobi priče in si dobro zapomnijo.

Slovenski volilci, ne glejte toliko na osebe, katere bodo Slovenci volili, gre se za stvar, za vašo korist. Nobenega človeka nimajo vsi radi.

c Zlata sv. maša g. opata Fr. Ogradi. Minulo nedeljo, dne 31. julija je obhajal mil. g. opat Fr. Ogradi v Celju zlato sv. mašo. Ta slavnost bo vsakemu, kdor jo je videl, ostala nepozabljiva. Že v soboto zvečer so cerkveni pevci s pomočjo drugih pevcev pod vodstvom g. K. Bervarja zapeli tri prav navdušene pesmi kot podoknico v čast g. slavljenca. V nedeljo zjutraj bil je krasen dan kakor nalašč za to, da podeli celi slavnosti še večji sijaj. Ob 10. uri je bilo vse pripravljeno za vhod mil. g. opata v cerkev, da opravi svojo zlato sv. mašo. Postavili so tri slavoloke: 2 pred opatijo in enega pred župno cerkvijo, dekleta pa so potrosila cvetličja na pot iz opatije v cerkev. Gospod opat pride iz Opatije — v desnici palico s križem, ne da bi jo rabil kot oporo, njegova postava je moška, njegov korak je še trden; to ni starček-zlatomašnik, to je mašnik, ki obhaja srebrni jubilej — tako mora soditi, kdor ga vidi. Dolga vrsta belih deklet in 34 duhovnikov — med njimi g. prošt Fleck, trije kanoniki iz Maribora, častni kanonik A. Slander in dva dekana spremljajo g. opata med gromenjem topičev in zvonjenjem v župno cerkev. Iz kora se zapoje pesem zlatomašniku. Začne se sv. maša, pri kateri pojo pevci lat. Gruberjevo mašo s spremljevanjem orkestra tako veličastno, da je moralo vsako verno srce biti ginjeno. Tako petje v resnici blaži in povzdiguje. Po odpetem evangeliju stopi na pridvičnico g. kanonik M. Matek, rojak g. zlatomašnika, in opisuje vrline, zasluge in delovanje v raznih službah, kot kaplan v Konjicah in na Sladki gori, vikar v Celju, špiritual in ravnatelj v duh. semenišču v Mariboru, kot kanonik in slednjič opat v Celju. Omenja na podlagi besed sv. Pavla: „Te milosti božji sem, kar sem.“ da je njegova zlata sv. maša res posebna milost božja. Izmed njegovih tovarišev, ki so bili leta 1860 po rajnem škofu A. M. Slomšku v mašnike posvečeni, je opat edini, ki obhaja zlati jubilej. G. govornik razpravlja, da bo g. zlatomašnik ob tem tako veselem dogodku vsemogočnemu Bogu daroval svojo zlato sveto mašo kot hvalno, zahvalno in prosilno daritev. Med pridigo je g. govornik prebral pismo prevz. knezoškofa, v katerem so omenjene vse velike zasluge zlatomašnika in se mu izreka zahvala in posebno priznanje. Po pridigi se je sv. maša nadaljevala, gospod opat je prepeval s čvrstim, krepkim glasom. Na koncu je g. zlatomašnik s hvaležnim srcem zapel „Te Deum“, in cerkveni zbor in cela cerkev je z ginjenim srcem prepevala „Slava bod' G. Bogu.“ — Slovensko ljudstvo celjske župnije se je v obilnem številu udeležilo zlato sv. maše; saj ga pa tudi ljubijo kot svojega dušnega pastirja in čislajo kot svojega učitelja in iskrenega domoljuba. Da se nemško celjsko mesto, kakor se imenuje in hoče veljati, zatega jubileja g. opata ni prav nič udeležilo in pri tej slavnosti ni kazalo nobenega zanimanja, to je vedno dobro želeče in hoteče srce g. opata malo bolelo, toda to žalost je gotovo obilno odtehtalo verno slovensko katoliško ljudstvo, katero mu je bilo in bo vedno udano ostalo. — Bog živi in ohrani mil. g. opata še mnoga leta cerkvi v čast in domovini v rast!

c Celje. V nedeljo, dne 7. avgusta t. l. se vrši popoldne ob 4. uri popoldne ljudska veselica v prostorih hotela „Pri belem volu“. Spored: 1. Deklamacija pesmi: „Slovanskim blagovestnikom“ in „Stražniki“, zložil Gregorčič. 2. Slavnostni govor, govori državni in deželni poslanec dr. Benkovič. 3. Igrokaz: „Nezadovoljni drvar“. 4. Petje. 5. Srečolov, šaljiva pošta in prosta zabava. — Med pomembnimi točkami udarjajo tamburaši. Okoličani, udeležite se polnoštevno! — Odbor podružnice „Slovenske Straže“.

c Lokrovce pri Celju. Nemški protestanti so napravili tukaj shod. Slovenci so jih nagurali domov. Bežali so na avtomobilih in v kočijah. Na shod je prišel tudi znani Baloh, ki je tudi odpadnik in protestant. Nekdaj je bil kapucin in velik prijatelj samostanskih klobas. — Nemški kandidati za odbornike. V 1. razredu so postavili tri protestante in pa Jarmerja, ki že 20 let živi z neko omoženo žensko v divjem zakonu. To so možje za celjsko okolico!

c Smarje pri Jelšah. Liberalci bi pač tako radi imeli pri ljudstvu kaj veljave, zato se mu vsiljujejo, kjer le morejo. Naša kmetijska podružnica ima v nedeljo v Grobelnem pri Vugi zborovanje, na koje so si naročili tudi liberalnega agitatorja Miloša Stieblerja. Naši pristaši morajo odločno zahtevati, da se jim potom kmetijskih podružnic ne sme vsiljevati liberalizem, ampak edino-le razumevanje gospodarskih razmer.

Kmetijska podružnica v Smarju pri Jelšah vabi na poučno zborovanje, ki se vrši v nedeljo, dne 7. avgusta t. l. v Vugovi gostilni pri Grobelnem. Pri zborovanju govori razun strokovnega učitelja Zidanška tudi znani steber in „kronpretendent“ liberalne Zadrudne zveze v Celju, Miloš Stiebler. — Somišljeniki, pozor!

c Laški trg. Pri nas so se šolske počitnice šele začele, vendar se sliši, da so naši nemškutarji že prav pridni na lovu za slovenskimi otroci, s katerimi bi prihodnje šolsko leto zopet radi napolnili svojo 4-razredno nemško šolo. Nemških otrok ne spravijo skupaj niti za en majhen razred. Zato pa zopet hajd ubogi slovenski otrok v nemško mučilnico! Kaj je na-

šim narodnim nasprotnikom mar, ali se slovenski otrok nauči kaj ali ne, samo, da je le njihova ponemčevalnica polna. Žal, da gre vsako leto veliko starišev na lim tem nemškim gospodom; ako se jim obljubi le kaj majhnega, pa so že pripravljene, prodati svoje otroke za te Judeževе groše. — Zopet drugi se ustrašijo groženj nemške gospode. Tako je dal lani neki oče — železniški uslužbenec — svojega fanta vpisati v slovensko šolo, kamor je deček tudi z veseljem prišel prvi dan. A na očeta se je pritiskalo od nemške strani z vsemi silami in se mu gozilo, ako ne da fanta v nemško mučilnico, tako, da je nazadnje res to storil. Seveda za Nemce ne veljajo postave, ampak samo za Slovence! Določeno je namreč pri nas, kjer je bil učenec vpisan in v kateri šoli je bil prvi dan, tam mora ostati celo leto. — Tudi letos se misli, da misli več otrok, ki so bili preteklo šolsko leto v slovenski šoli, prestopiti v nemško šolo. Ker je slovenska šola 5razredna, nemška pa 4razredna, zato se zgodi, da pridejo otroci, kateri so bili v slovenski šoli že v 4. razredu, v nemški šoli nazaj v 3. razred, in otroci 5. razreda v 4. razred. Ali ni to neumnost! Krivi pa so stariši, kateri svoje otroke silijo v nemško šolo, da otrok zmiraj manj zna, namesto, da bi napredoval. Takim zaslepljencem bi bilo res dobro njihovo zatelebanost puščati, da bi jih enkrat pamet srečala.

c Zusem. Z ozirom na dopis z Zusema v „Slovenskem Gospodarju“ z dne 23. junija 1910 zahtevam, da sprejmete sledeči popravek: „Ni res, da se je ena žehta vršila v Loki nad našim županom; jaz nisem pri nobenem umazanem perilu prizadet in se nad mojo osebo tudi ni vršila nobena žehta, marveč sem bil jaz poklican od sodnije le kot priča.“ — S spoštovanjem Florijan Gajšek, župan. Zusem, dne 23. julija 1910.

c Novacerkev. Dobra knjiga je dober prijatelj. Značaj in izobrazba v posameznih družinah se da precej spoznavati iz knjig in listov, ki so razširjeni tam. Pri nas je nekaj prilike, da dobijo ljudje v roke dobro berilo. Toplo se priporoča izvrstna družba sv. Mohorja, ki je nekako vrlo merilo za zavednost in izobraženost posameznih krajev. Prizadeva se razširjati poštene in v krščanskem duhu pisane časnike, v čemur se vadi več prijaznih delavk in cenjenih sotrudnikov. Dobro! — Bralno društvo je kaj lahko dostopno in nudi posebno zavetje. V vročini je v prostoru dobrodelen hlad, v zimi varstvo pred mrazom, vedno pa prilika, da mu ni treba iti v gostilne, kdor ima dobro voljo ter si hoče v prostih trenotkih najti sovrstno dobro družbo ter se veseliti pri dobrem čitanju. Lepo je, da udje tudi na dom jemljejo časnike in knjige, ker v poznih večerih ali v prijetnem hladu lahko svojim domačim ljubezno in veselo postrežejo z razvedrilnim, zabavnim in poučnim čitvom. Udje bralnega društva pa se veselijo, če v enem letu preberejo in razširjajo v svoji okolici čez 500 primernih knjig in mnogo več dobrih listov. Le srčno bi bilo želeli, da bi se število petdesetih udov večkrat pomnožilo. Sami bi imeli korist. O gledaliških predstavah in o govorihi danes ne omenim ničesar. — Poleg knjižnice bralnega društva se jih nekaj poslužuje farne bukvarne. V zadnjem poldrugem letu je bilo izposojenih skoro 500 knjig. Izpočetka so se oglašala večina dekleta. Nje so začeli posnemati mladeniči. Le teh bi naj bilo mnogo. Najraje so segali v zabavni del. Ni škoda. Se vname vsaj veselje do čitanja. A tudi poučni del ima mnogo veselega, če se deklica hoče poučiti, kako naj ravna v ljubljenskih ovetkami in rožami; če hoče vedeti, kako pridna gospodinja ve dobro skrbeti za okusno jed in dobre domače živali. Mladeniči naj bi si širili svoje znanje iz naravoslovja, zgodovinskih in stanovskih knjig. Kaj veselo je, če mladenič pozna rastline, mnogovrstne živali in nekaj naravnih zakonov. Vse lahko pridoma porabi. Zlasti bi se naj oklepali lepih naukov ter jih tudi izvajali, kakor jih nudijo knjige o poljedelstvu, živinoreji, vinoreji in kletarstvu ter o sadjereji in napredujočem čebelarstvu. „Le cepi v mladosti za stare zobe.“ In če bi se tudi ne dalo izvršiti vse, dobro je poskusiti vsaj nekaj, vsaj najpotrebnejše in najprimernejše. Prilika se vam nudi. — „Lenega čaka strgan rokav, palca beraška, in prazen bokav.“

c Vrbje. V št. 165 piše dopisnik „Nar. Dnev.“ zopet grozno neumne in hudobne laži čez gospoda prov. Schreinerja, kaj vse je govoril na veselnicah v Vrbju in pa kako je hujskal; toda nam je le predobro znano, da liberalci le po sebi merijo, vsaj za hujskanje so najboljši mojstri; kjerkoli je še kakšno liberalno smodišče, tam se povsod udriha le po duhovnikih in klerikalcih. A mi si nočemo na svojih prireditvah kaliti veselja niti s samo mislijo na liberalno svojat, tem manj jo kdo jemlje v poštev, akoravno povsod na nas preži. Kar se predbaciva gosp. Schreinerju, je iz same hudobije in sama pristna laž, toda vse liberalne pšice mu ne morejo škodovati, ker vsi pošteno misleči so za njim. — Laž je tudi, kar piše „Narodni Dnevnik“, „da so imeli čuki lani pri Niedortjerju sodček vina gratis“; v tem stavku ste hkrati dve laži: 1. Prva je ta, ker lani še sploh pri Niedortjerju ni bilo nobene veselice, ampak je bila le pri Kaču. 2. Orlov lani še tudi ni bilo, ker se je šele ob novem letu ustanovil Savinjski Orel, ki se je dvignil mnogo višje nad žalskega Sokola. In kdo je ubil Janca? Kakor piše „Narodni Dnevnik“ sedaj, so pa že zopet klerikalci krivi njegove smrti. Zakaj pa je potem sodnja same Sokoliče pozvala k obravnavi in še celo k mrtvaški komisiji so pritirali orožniki glavna kriyca. Kdo je potemtakem tolovaj, ali ne tisti, ki na-

pađe; po neumni pameti „naprednih“ liberalcev je seveda tolovaj tisti, ki noče držati udarcev in batin, katere mu prisodi kako „liberalno jagnje“, kakor Cokan, ki je hotel baje nas fante pomiriti, kakor piše dopisnik v „Narodnem Listu“. To je vse gola laž. Cokanu pač ni bilo treba miriti, ker ni bilo še nič hudega. On je pač že naproti pridivjal z zmerjanjem, nato pa planil z neko ostrino naravnost nad Peskota. Potem pa, ko se mu je zadosti zdelo, je hitel še po „kidovne vile“, rekoč, da ga bo nabodel na nje, mi smo se pa potem koj odstranili. Laž je torej, da bi bil padel in da je začela jokati in kričati žena, katere takrat še blizu ni bilo. Cokan se je pa potem še hudoval nad Korenom, zakaj mu ni dal vil iz rok. Ako bi bile tako težke rane, bi menda ne silil v boj, kakor je. Prič je dovolj na razpolago. Naše gg. kaplane napada venomer naprej „Narodni Dnevnik“ in „Narodni List“, pa to je dobro znamenje, to kaže duhovnika vrline; to bi bilo pač slabo znamenje, ako bi jih tako umazani listi hvalili, kakor sta „N. List“ in „N. Dnevnik“. — Piše se v teh listih tudi to, da je bil Pesko na mladeniškem tečaju v Mariboru. Tudi to je laž, ker se Pesko tega tečaja ni udeležil.

c Bralno društvo na Bregu pri Celju priredi v nedeljo, dne 7. avgusta v skalni kleti veselico z veseligrlo „Čebelarjev god“. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina za odrasle 50 vin, za otroke 20 vin. Čisti dobiček se boče porabil za povzdigo društvene knjižnice.
c V Mar. Nazaret bo predstavljala dekliška Marijina družba dne 14. avgusta popoldne ob 3. uri igro: „Dve materi“.

Brežiški okraj.

b Videm. Shod, ki smo ga imeli, se je res prav krasno obnesel. Prišlo je lepo število ljudi. Shod je otvoril č. g. kaplan I. Topolnik in dal besedo č. g. kaplanu Gabercu iz Rajhenburga. Ta nam je v jedrnatih besedah razložil pomen „Slovenske Straže“. Govor je naredil na poslušalce lep vtis. Zavaladalo je veliko navdušenje za to prekristno družbo. Takoj se je oglasilo 44 rednih udov. Ustanovni shod podružnice „Slovenske Straže“ bomo imeli dne 14. avgusta. Le pridno na agitacijo, da spravimo cel Videm na stražo. Nihče naj ne zanemari svoje dolžnosti. Naše geslo bodi: Obmejnim bratom v pomoč!

b Zabukovje. Na tukajšnji 24. razredni ljudski šoli vladajo že delj časa neznosne razmere. Dan za dnevom prihajajo kazni radi slabega obiska. Spomladi so morali nekateri posestniki plačati kazen od 40 do 100 K. Otroci niso mogli priti v šolo radi prevlekega snega, ki je bil na hribih, g. nadučitelj jim pa ni hotel opravičiti teh zamud. Namesto, da bi se potegnil g. nadučitelj za ljudstvo, radi katerega je on tukaj, pa dela na tak način. Veliko krivdo, da je šola slabo obiskana, ima celodnevne pouk, ki je za naš kraj popolnoma neprimeren. Toda o tem prihodnjic!

Pišee. Slovenska kmečka zveza je prirédila v nedeljo, dne 31. julija tukaj shod, na katerem sta poročala poslanca dr. Benkovič in dr. Korošec. Shod se je vršil v prostorih g. Kostevca. Predsedovala sta mu gg. Podvinski in Kostanjšek. Poslanec dr. Korošec je govoril o položaju v deželnem zboru ter razlagal v zvezi in cilje slovenske obstrukcije v deželnem zboru. Pošteno je prijemal liberalce radi njihovih nesramnih napadov na slovenske kmečke poslance. Zborovalci so odobrili stališče slovenskih deželnih poslancev. Dr. Benkovič je temeljito in obširno poročal o delovanju v državnem zboru. Ostro je ožigosal gotove stranke na Slovenskem, ki delajo protiljudsko in protinarodno politiko, kar se je tudi pokazalo v deželnem zboru. Volilci so izrekli svojemu poslancu neomejeno zaupanje.

b Sromlje. Dne 18. julija so naš č. g. župnik Štefan Turkuš slavili 25letnico svojega mašništva. Že na predvečer so pokali topiči in goreli kresovi, fantje so napravili bakljačo, cerkvene pevke so zapele lepo podoknico in en mož jim je v imenu cele župnije čestital. Gospod župnik so bili tako ganjeni, da niso mogli besedice spregovoriti, ampak so naprosili g. profesorja in ravnatelja Bezenška iz Ljubljane, nekdanjega sošolca, kateri jim je tudi prihitel čestitati, da naj se župljanom mesto njih zahvali. Najlepše pa je bilo prihodnji dan, ko jim je šolska mladina, na čelu ji vrlo naše učiteljstvo, približno 250 otrok, vsi ovenčani, čestitala, ter so tri deklice zraven lepih govorov jim izročile prekrasne šopke in spominsko knjigo, kjer so se vsi otroci lastnorodno podpisali. Oči vseh navzočih so bile rosne. Prihitelo je tudi 23 duhovnih sobratov, med njimi tudi veleč. g. dr. Feuš iz Maribora. Pridigali so č. g. A. Šoba, župnik zdolski. Gospod župnik delujejo pri nas že 17 let, so svoje dolžnosti vedno natančno in vestno izpolnjevali in imeli mnogo truda s popravilom cerkve, nabavo novih zvonov in drugih cerkvenih potrebščin. Ni čuda, da so si pridobili pri župljanih ljubezen in spoštovanje. Naša srčna želja je, da bi vedno pri nas ostali in enkrat še zdravi in čili služili sveto mašo. Čuje se, da jih je njih rojstna občina Majšperk izvolila za častnega občana. Upamo, da bo občina Sromlje tudi kmalu to storila.

Vestnik mladinske organizacije.

Šoštanj. Pretečeno nedeljo, dne 31. julija se je za šoštansko župnijo ustanovila Mladeniška zveza. Krepki fantje so prišli na zborovanje v lepem številu. Shod je otvoril č. g. Krošelj, ki je govoril o veličnem pomenu naših izobraževalnih društev. — Gospod

Lavoslav Kemperle, urednik iz Maribora, je v obširnem in dobro premišljenem govoru razložil navzočim mladeničem pomen naše mladeniške organizacije in važnosti mladeniških zvez. V mladeniških zvezah se bodo vzgojili mladeniči za neustrašene narodne boritelje, ki so v Šoštanju in okolici tako krvavo potrebni. — Govornik je za svoja izvajanja žel vihar navdušenega odobravanja. — Domači mladenič Martin Hrastnik je deklamoval: „Pozdrav“. — Č. g. Koprivšek je razlagal pomen odbora Mladeniške zveze. V načelstvo Zveze so se izvolili: Za predsednika Zajc Jožef, za podpredsednika Koren Davorin, za tajnika Golob Josip, za blagajnika Pečolar Janez, za tajnikovega namestnika Drev A.; odbornika pa sta: Ravljen Miha in Navodnik Matevž. Za namestnike so bili izvoljeni Goršek Janez, Krt Martin in Sovič Ivan. K Zvezi se je takoj vpisalo 40 mladeničev, ki so vsi obljubili, da pridobijo Zvezi novih udov. Mladenič Golob je nato še zbranim mladeničem priporočal pošteno življenje. Zborovanje, ki je krasno uspelo, je po skoro dveh urah zaključil č. g. Kaplan Krošelj.

Mladeniški shod na Ložnem. Ob jako lepi udeležbi se je vršil v nedeljo, dne 31. julija mladeniški shod pri Materi božji na Ložnem v župniji Sv. Florijana ob Boču. Došli so mladeniči od Sv. Križa, Sv. Petra, iz Rogatca, Sv. Roka, Žetal, Stoperc in Makol, zastopane so bile Studence in Sladka gora. Mogočna strelba in godba ste vabili mladeniče na prijazni loženski hrib, od koder je krasen razgled. Pridigoval je rogaški kaplan č. g. Žekar, kako velikega pomena je za mladeniče pogosto sv. obhajilo. Sv. mašo je daroval domači č. g. župnik. — Ob 1. uri se je pričelo mladeniško zborovanje. Otvori ga v imenu florijanskega bralnega društva vrli domačin Vizovišek, želeč, naj bi bili vneti mladeniči za vero in dom, naj bi opravičili vse naše upe. Shodu predseduje župnik Gomilšek, podpredsednik mu je Miha Plemenitaš, tajnika Jernej Drogenik in Anton Gobec. Predsednik navdušeno pozdravi zbrane mladeniče, želeč shodu mnogo uspeha. Prvi govori g. Fr. Žebot iz Maribora. Krasno razlaga, kako je treba našemu narodu danes značajnih in delavnih mož. Značajni in delavni močajo postati vsi mladeniči in gojiti pravo bratoljubje; le taki mladeniči bodo kot možje opora domovine. Mladeniči se morajo najbolj zanimati za naša društva, posebno za „Slovensko Stražo“. Predsednik povdarja nje veliko potrebo. Samo Šumarka šteje nad 700 podružnic s 70.000 udi ter je nabrala lani denarja pol milijona kron. Župnik Roškar razloži, kako bo delovala florijanska podružnica „Slovenske Straže“ in se izbere za nje ustanovitev pripravljalni odbor. Vehovar Jože (Sv. Peter na Medv. selu) deklamuje „Obmejno budnico“: Gobec Anton (Sv. Križ) pa „Domovini“. Res navdušeno govori Jožef Brzglez iz Makol: Naše čete se množijo. Sovražniki imajo velik strah pred nami, ker vidijo naše krasne uspehe zlasti ob volitvah. Zato pa mladeniči, zvesti našim vzorom, korakajmo neustrašeno naprej! Križevski moški zbor zapoje pesem „Slovenec sem“. Gobec Miha (Sladka gora) lepo poudarja: Ljubezen do Marije in do slov. domovine nas je združila k temu lepemu shodu, da se na njem navdušimo za Marijino čednostno življenje in za versko-rodoljubno delo. Pevci zapojejo pesem: „Oj Bož, ti moj dom.“ Turin Anton (Studence) pravi: Naj liberalci pijejo, ponočujejo in razgrajajo, mi pa hočemo delati za domovino. Geslo nam bodi: Kvišku srca! Včasih smo bili nekoliko omahljivi, v bodoče pa bodimo še bolj odločni. Občinski odbornik florijanski, Vizovišek, pozdravlja mladeniče v imenu domače občine in želi, naj bi se mladeniči zanimali povsod za občinske zadeve. Hajnšek Jan. (Rogatec) kliče: Mladeniči hočemo biti požrtvovalni delavci za vero in našo domovino. Žebot opominja zbrane, naj te lepe nauke razširijo povsod, naj bodo vseskozi poštene mladeniči, da bo srečna domovina. Župnik Gomilšek v iskrenih besedah razlaga, česa je treba posebno mladeničem za bodočnost. Treba je več resnobnosti, smisla za našo organizacijo v vseh krajih, več dela, samostalne podjetnosti, srčnosti in vstrajnosti, več ljubezni med seboj in do mlajših fantov, več ljubezni do staršev in domače zemlje, več spoštovanja do ženskega spola in več spoštovanja do samega sebe. O da bi te nauke mladeniči povsod upoštevali! — Dveurni shod zaključijo predsednik z željo, naj bi se sadovi tega shoda pokazali v vseh župnijah, od koder so došli udeleženci. Nato smo pohiteli v ljubezno Marijino cerkev. Nadžupnik Korošec je priporočal mladeničem v pridigi, naj ljubijo Boga in bližnjega, naj bodo stanoviti v dobrih sklepih današnjega dne, in Marija jih bo podpirala in varovala na vseh potih. Po petih litanih smo pohiteli v procesijah na svoje domove trdne volje, izpolniti vse lepe nauke tega shoda. Bil je ta shod res krasen mladeniški praznik.

Najnovejše novice.

Zabovci. Dne 1. avgusta je utonil šolar Martin Kuhar. Vozil se je v čolnu po Dravi. Čoln se prevrče in fanta je zaneslo ravno pod mlin. Do zdaj ga še niso našli.

Markovci. Nesreča na Dravi. Dne 2. avgusta so peljali na ladji krmo z vozom vred. Voz se zvrne in potisne posestnika Simona Simonič iz Markovec k ladji s tako silo, da je revež kmalu izdihnil. Bil je dober, krščanski mož.

Listnica uredništva.

Golavabuku: Preved osebno. — Vranako: Stara želja gg. je, da ne objavljamo enakih dopisov, razven na izredno željo dotičnikov. Pozdravi — Petrovče, Loka, Novačista, Podareda, Konjice: Prihodnjic!